

URZĄD PATENTOWY

w WARSZAWIE

OPIIS PATENTOWY

9036 17/26

Nr 31273

Kl. 57 a, 47/01

Schallband Syndikat Aktiengesellschaft, Berlin-Charlottenburg

Kasetka do filmu bez końca

Zgłoszono 20 sierpnia 1940

Udzielono 12 grudnia 1942

Pierwszeństwo: 6 października 1939 (Niemcy)

Wynalazek dotyczy kasetki do filmu bez końca, zwłaszcza kasetki do dźwiękowego filmu bez końca nie zapisanego lub też zapisanego po jednej lub po obu stronach mechanicznym pismem dźwiękowym.

Umieszczanie zwoju filmowego bez końca np. w aparacie do zapisywania lub odtwarzania dźwięków oraz wyjmowanie tego zwoju filmowego z takiego aparatu wymaga pewnej zręczności; jeżeli zwój filmowy przypadkowo się wymknie z rąk obsługującego aparat, wówczas zatraci on swój kształt, który bardzo trudno jest z powrotem odtworzyć. Z tego powodu proponowane już były kasetki na filmy, które otaczają zwój filmowy z pozostawieniem tylko suwki filmu. Kasetki te, zawierają bądź talerz, umieszczony w komorze kaset-

ki, bądź inne łożysko, np. wałkowe łożysko zwoju filmowego, są więc drogie w wytwarzaniu.

Celem wynalazku jest wyrób nadzwyczaj taniej kasetki do filmu, w której zwój filmowy leżałby tak, iż nie mógłby być wymieniany, a zatem która mogłaby być również stosowana w wypożyczalni filmów, tak aby, wypożyczający film nie mógł przedsięwziąć niepożądanych manipulacji z filmem lub nie mógł zamienić danego filmu innym filmem.

Osiąga się to według wynalazku dzięki temu, że dolna ścianka niedostępnej komory kasetki, służącej do umieszczenia w niej zwoju filmowego, jest zaopatrzona w otwory do przepuszczania narzędzi, dźwiękających względnie napędzających zwój

filmowy w położeniu roboczym kasetki, przy czym wysokość komory kasetki przewyższa szerokość filmu przynajmniej o tyle, aby do kasetki mogły wejść narzędzia dźwigające względnie napędowe. Według wynalazku narzędzia dźwigające względnie napędowe zwoju filmowego przekłada się z kasetki do aparatu zdjęciowego względnie odtwarzającego, tak iż nie każda kasetka musi być wyposażona w te narzędzia, a raczej jednorazowe umieszczenie narzędzi, np. w aparacie do zdjęć dźwiękowych względnie w aparacie odtwarzającym, spełnia swe zadanie dla wszystkich kasetek zastosowanych w takim aparacie. Przy osadzaniu kasetki w aparacie zdjęciowym lub odtwarzającym, zwój filmowy zostaje odsunięty od dna kasetki narzędziami dźwigającymi względnie napędowymi, przechodzącymi przez dno kasetki. Tak więc podczas napędu kasetka nie dźwiga zwoju filmowego, lecz zwój ten jest wsparty na narzędziach aparatu zdjęciowego lub odtwarzającego, znajdujących się w dnie kasetki.

Wysokość kasetki jest dobrana tak, aby wałki, leżące promieniowo względem zwoju filmowego wchodziły całkowicie lub częściowo do komory kasetki, gdy kasetka znajduje się w położeniu roboczym.

Następnie według wynalazku przewidziano, że górna ścianka komory kasetki posiada środkową prowadnicę do ograniczenia ruchu do wewnątrz zwoju filmowego. Prowadnica ta jest korzystnie wykonana w postaci pierścienia, umieszczonego na dolnej stronie górnej ścianki kasetki, przy czym pierścień ten zapobiega zbyt silnemu ściągnięciu lub bocznemu przesunięciu zwoju filmowego.

Według dalszej cechy znamiennej wynalazku otwory w dolnej ściance komory kasetki rozciągają się do środka aż pod prowadniczy pierścień górnej ścianki i na zewnątrz aż do ścianki bocznej kasetki, przy czym w tej ściance wykonane są również otwory, a to w celu osadzenia odpow-

wiednio długich wałków dźwigających względnie napędowych wystających poza ścianki kasetki. Te długie wałki, na których spoczywa zwój filmowy podczas ruchu, razem z prowadnicą środkową na górnej ściance kasetki zapobiegają niepożądanemu ześlizgiwaniu się poszczególnych warstw zwoju filmowego do środka kasetki oraz razem z boczną ścianką kasetki — również niepożądanemu ześlizgiwaniu się na zewnątrz poszczególnych warstw zwoju filmowego.

Kasetka filmowa opisana wyżej tylko wówczas całkowicie spełnia swe zadanie, gdy jest wykonana z materiału bardzo taniego i posiada mały ciężar. Do wytwarzania kasetek nadają się przeto lekkie i tanie masy prasowane lub lane, np. z prasowanej masy drzewnikowej, związków celulozy, sztucznej żywicy, kauczuku z wypełnieniem masą drzewną lub bez. Jednak masy te posiadają tę wadę, iż są mało odporne i w razie stykania się z nimi filmu powodują duże tarcie, uniemożliwiające gładki przesuw filmu. Według wynalazku przewiduje się przeto, aby te części kasetki, z którymi może się stykać film w czasie swego ruchu, posiadały powłokę metalową względnie okładzinę metalową, np. w dolną stronę górnej ścianki kasetki wpuszcza się prowadnice metalowe, jak druty lub podobne narzędzia, oraz środkową prowadnicę górnej ścianki kasetki zaopatruje się w ciekłą powłokę metalową.

Na rysunku przedstawiono tytułem przykładu wykonania kasetkę do filmów według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok z góry kasetki po usunięciu górnej ścianki komory na zwój filmowy, fig. 2 — przekrój przez kasetkę wzdłuż linii II—II na fig. 1, a fig. 3 — widok z dołu górnej ścianki komory kasetki.

Kasetkę stanowi zamknięta ze wszystkich stron komora, której ścianka dolna jest oznaczona cyfrą 1, górna ścianka — cyfrą 2, a boczne ścianki — cyframi 3, 4,

5 i 6. Ścianki tej komory kasetkowej są wykonane z taniej i lekkiej masy prasowanej lub lanej, np. z masy odlewniczej ze związków celulozy. Komora, otoczona ściankami 1—6, służy do umieszczenia w niej zwoju filmowego 7.

Górna ścianka 2 kasetki jest zaopatrzona w prowadnicę środkową 8 na zwój filmowy 7. W przedstawionym przykładzie wykonania tą prowadnicą środkową jest pierścień, odlany na ściance 2, który od góry wchodzi w zwój filmowy. Następnie górna ścianka 2 posiada otwór 9, leżący na zewnątrz prowadnicy środkowej, do wyjmowania z wnętrza kasetki suwki zwoju filmowego.

Dolna ścianka 1 kasetki jest zaopatrzona w otwory 10, przebiegające promieniowo względem zwoju filmowego i rozciągające się ku środkowi aż pod prowadnicę środkową 8 i na zewnątrz kasetki aż do jej ścianki bocznej i przez tę ściankę. Otwory 10 posiadają takie wymiary, że po wstawieniu kasetki do aparatu zdjęciowego względnie odbiorczego wałki 11, przewidziane w tym aparacie, mogą wchodzić całkowicie lub częściowo do komory kasetki. Przy tym wałki odsuwają od tej ścianki zwój filmowy, który dotychczas spoczywał na dolnej ściance 1 kasetki, tak iż teraz zwój filmowy wspiera się na wałkach 11. Wałki otrzymują korzystnie wspólny napęd; obracając wałkami wprawia się w ruch obrotowy zwój filmowy.

W tylną stronę górnej ścianki 2 kasetki między prowadnicą środkową 8, a bocznymi ściankami komory kasetkowej wpuszczone są druty metalowe 12, wystające nieco nad powierzchnię ścianki. Następnie prowadnica 8 jest zaopatrzona w cienki płaszcz metalowy 13, utworzony np. przez naklejenie powłoki metalowej. Górna ścianka 2 kasetki jest połączona nierozłącznie z korzystnie jednolitą częścią kasetkową 1, 3, 4, 5, 6, najlepiej przy pomocy plomb, tak iż zwój filmowy, włożony raz do komory

kasetkowej, nie może być z niej wyjęty lub zamieniony innym zwojem filmowym. Pokrywa 14 zamyka kasetkę i chroni suwkę filmową od uszkodzeń.

W położeniu roboczym kasetki zwój filmowy 7 spoczywa na wałkach 11 i jest nim wprawiany w ruch obrotowy. Długość wałków w połączeniu z prowadnicą środkową 8 i bocznymi ściankami kasetki zapobiega zsuwaniu się z wałków wewnętrznych lub zewnętrznych warstw zwoju filmowego. Gdy w czasie pracy poszczególne warstwy filmu-poruszą się nieoczekiwanie ku górze lub ku dołowi, wówczas zetkną się z drutami metalowymi 12 względnie z metalowym płaszczem 13 prowadnicy środkowej 8, które zapobiegają niepożądanemu, dużemu tarcia zwoju filmowego i uszkodzeniu kasetki.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Kasetka do filmu bez końca, znamienna tym, że w dolnej ściance niedostępnej z zewnątrz komory kasetkowej, służącej do umieszczania w niej zwoju filmowego, wykonane są otwory do przepuszczania narządów, dźwigających względnie napędzających zwój filmowy w położeniu roboczym kasetki, przy czym wysokość komory kasetkowej przewyższa szerokość filmu przynajmniej o tyle, aby narządy dźwigające względnie napędowe mogły wejść do wnętrza kasetki całkowicie lub częściowo.

2. Kasetka według zastrz. 1, znamienna tym, że górna ścianka komory kasetkowej posiada środkową prowadnicę do ograniczania ruchu do wewnątrz zwoju filmowego.

3. Kasetka według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że otwory w dolnej ściance komory kasetkowej rozciągają się promieniowo do środka kasetki aż pod prowadnicę środkową górnej ścianki kasetki i na zewnątrz kasetki aż do jej bocznej ścianki, przechodząc przez tę ściankę, a to w

celu przepuszczenia odpowiednio długich wałków dźwigających względnie napędowych wystających poza kasetkę.

4. Kasetka według zastrz. 1—3, znamiona tym, że jest wykonana z lekkiego i taniego materiału prasowanego lub lane-go, przy czym w dolną stronę górnej ścianki kasetki wpuszczone są prowadnice metalowe (np. druty lub podobne narzędzia), a prowadnica środkowa górnej ścianki ka-

setki jest zaopatrzona w cieką okładzinę metalową.

5. Kasetka według zastrz. 1—4, znamiona tym, że górna ścianka kasetki zawiera na zewnątrz środkowej prowadnicy otwór do wlotu i wylotu suwki filmowej.

S c h a l l b a n d S y n d i k a t
A k t i e n g e s e l l s c h a f t
Zastępcza: inż. J. Wyganowski
rzecznik patentowy

